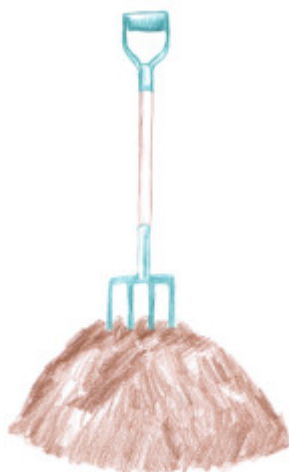

Dobrá návštěva...

 litterate.cz/dobra-navsteva

Vidlák

7 července, 2023

Tak k nám na nečekanou návštěvu přiletěl (českým speciálem) prezident Zelenský. Byl přijat na leteišti Janem Lipavským a na Hradě Petrem Pavlem. Měli spolu samozřejmě nějaké to povídáníčko za zavřenými dveřmi, ale dozvěděli jsme se z této krátké návštěvy víc než dost. Dokonce tak moc, že si začínám přát, aby k nám ukrajinský prezident zaletěl častěji. Málokdy dostanete celou pravdu a lásku tak krásně nasvícenou.

Ale začnu tiskovkou po jednání... Zdá se, že se na hentom summitu ve Vilniusu nic nestane. Petr Pavel sice potvrdil naši trvalou, hlubokou a neochvějnou podporu Ukrajině ohledně vstupu do NATO... ale až po válce. Do té doby je samozřejmě zapotřebí Ukrajině posílat zbraně, munici i peníze, aby slavně zvítězila, ale jako sláma z bot z toho čouhalo, že už fakt není kde brát. Prý tam pošleme ještě pár bojových vrtuulníků Mil-Mi 24, protože teď dostáváme americké stroje a ještě se ve skladech vyškrábnou nějaké zbytky munice a naše zbrojní továrny třeba něco vyrobí.

Předtím byl Zelenský na návštěvě v Bulharsku a tam mu méně kultivovaným způsobem řekli, že mu žádné zbraně nepošlou, protože by jim žádné nezbyly... Je to samozřejmě jen můj Vidlácký dojem, ale mám pocit, že se všeobecně mele z posledního. Někde

jsem zaregistroval, že Ukrajina měla většinu slíbených zbraní na ofenzívu k dispozici už v dubnu, v květnu a červnu to byly jen poslední zbytky. Takže veškeré řeči o tom, jak zbraně přišly pozdě a díky tomu se Rusové lépe připravili, jsou jen žvásty pro pravdoláskaře. Moderní válčení je zkrátka pomalé a krvavé. Miny a drony prostě zase jednou zamotaly vojenskými poučkami a i když Ukrajina dostala západní tanky, západní obrňáky, západní děla a západní vojenské postupy, byla to také příprava na minulou válku.

Nemluvě o tom, že se Západ zavlekl sám do pasti svými řečmi o vítězství, které je nadosah, protože mongoloidní hordy jsou kousek před krachem, bo nemají municí, jídlo, vojáky a Putin do tří měsíců zemře. Jsou to právě tyhle řeči, kvůli kterým Zelenský objíždí svoje spojence a snaží se z nich ještě něco vydyndat. Je to právě ta nejlepší propaganda na světě (která tak bezvadně funguje na pražskou kavárnu), kvůli které musejí ukrajinští vojáci vjíždět do minových polí, pohybovat se tam velmi pomalu, nechat se lokalizovat a rozstřílet ruskou dělostřeleckou převahou. Musejí. Jinak by to příliš začalo připomínat porážku.

Samozřejmě se mohu mýlit, ale podle signálů z posledních dní to vypadá, že ve Vilniusu si všichni navzájem řeknou, jak to dělají dobře, oznámí ještě nějaké další skladové vejškrabky zbraní, ujistí Ukrajince, že po vítězné válce je přijmou do NATO a pak je nechají, ať si s tím ruským nadělením nějak poradí.

Návštěva Zelenského ovšem měla ještě další moc pěkné momenty. Například vyvedli akreditovanou opoziční ruskou novinářku Faridu Kurbangaleevu. Ta odešla z Ruska po záboru Krymu, spolupracovala se Svobodnou Evropou, byla řádně protiputinovská, leč bohužel zjistila, že jí to nezachrání před tím nejstrašnějším hříchem – je Ruska. Přitom to mohla vědět. Kolektivní vina je v tomto případě žádoucí. Jsou to přece naši demokratičtí šíbři, kteří nejtvrději prosazovali zákaz startu ruským sportovcům. A nejen těm zdravým, dokonce i těm hendikepovaným, protože to, že žijete bez končetiny z

vás nedělá člověka. Všichni Rusové jsou zlí a špatní, včetně opozičních novinářek. Farida teď může začít přemýšlet, jestli svoji emigrací na západ neudělala chybu.

A já se skláním před bezpečnostní službou Hradu. Už několik let píšu o tom, že tady na Západě nám té demokracie moc nezbyvá, všichni jsme si rovni, ale někteří jsou si rovnější a stále více se to tu podobá karikatuře svobody. Ale tak pěkně a snadno, jako to dokázali říct oni vyvedením novinářky, to se mi tedy nepodařilo.

Druhým ještě lepším momentem bylo, když se na tiskovce zeptal novinář České televize Papadopoulos, jak Zelenský hodlá (po vyhrané válce, samozřejmě) řešit rusky hovořící obyvatelstvo na východní Ukrajině. Dal to do souvislosti s naším odsunem sudetských Němců, kteří samozřejmě vůbec za nic nemohli.

A jako když se otevře peklu chřtán. Celá naše pravda a láska, která se přednedávnm na sudetoněmeckém sjezdu tak dojíkala nad hříchy Čechů, najednou začala řvát, že to s tím vůbec nesouvisí, že to novinář nepochopil. Mirka Němcová byla patřičně zděšená, Šarapatka se vyvracel, adept na jelito roku Bartkovský také nezůstal pozadu, celý náš pravdoláskařský Twitter se vyblil jako málokdy...

Ne, nebudu se vracet k Papadopoulosovi. Ten bude teď mít svých starostí dost a zřejmě ho brzy také přivítáme mezi dezoláty. Jak už delší dobu píšu, odchod od pravdy a lásky je zcela jednosměrný. Kdo jednou odejde, ten se už nevrací. Málokdo má takovou schopnost, vyhánět si své vlastní věrné a likvidovat je i za sebemenší odchylku od jediné nařízené pravé víry. Proto nakonec vyhraje.

Nejlepší ale na všech těch pravdoláskařských tweetech bylo, že oni si vlastně strašně přejí, aby Ukrajinci tam na východě provedli nějakou pěknou genocidu. Oni chtějí, aby Ukrajinci vyhnali / vyvraždili rusky mluvící obyvatelstvo. Však i Maršál Petrla se tady rozplýval s mapkami, podle kterých Ukrajincům patří i některé části

Ruska. Takhle nějak to muselo vypadat v Británii, když si říkali, že Hitler bude skvělý na boj proti Sovětskému svazu a je zapotřebí poněkud zavřít oči nad jeho genocidními choutkami, protože proti Stalinovi to bude docela deviza.

Doufám, že si tuto smršť přečetlo co nejvíc lidí. To byla kvintesence nenávisti, zatím ještě zavřená v lahvi. Úplně jsem za tím viděl ty hořící synagogy, koncentráky a pogromy. Novinář si dovolil zeptat, jak hodlá Ukrajina po válce udělat „národní smíření“ a dozvěděl se, že se tady všichni třesou na to, že se to odehraje podle těch nejlepších notiček Třetí říše. Ostatně... k Babímu jaru se jde po třídě Štěpána Bandery, pak přes most a dál se pokračuje ulicí Romana Šuchevyče. Pochodňové průvody se dělají, grilovačka v Oděse se podařila, vše je nachystáno a nějaký novinář nám do toho přece nebude kecat, že?

Jen... Rus nějak neprohrává. Vyměňuje rozstřílené území za tisíce životů a obrovské množství techniky. Oni si to tam v Kremlu také přečetli. Nejen tady u nás, ale i všude jinde. A vědí, že prostě nesmějí prohrát, protože v jejich případě se žádná velkorysost vítězů konat nebude.

Pokud mě chcete podpořit v mém Vidláckém úsilí, prosím pošlete dar Institutu českého venkova. Číslo účtu: 1769955003/5500 IBAN: CZ8355000000001769955003. Každý, kdo Institut podpoří částkou alespoň 350,- Kč si může v objednací aplikaci na Vidlákových kydech zadat adresu pro zaslání knihy. Platby jsou už spárovány s aplikací. Kdo chce, může přímo na stránkách Institutu pro platbu použít QR kód.

Doporučuji poslat platbu a druhý den si zadat adresu pro zaslání. Stačí přímo na Vidlákových kydech kliknout v záhlaví na „objednat knihu.“

V červenci nebudu knihu rozesílat. Vidláci jsou od slunka do slunka na poli. Ale žádná adresa ani platba se neztratí a od srpna budeme opět distribuovat. Systém si váš dar pamatuje, ať byl odeslán kdykoliv.

Všem dárcům děkuji.